

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Ar 2019. gada 6. februāra rīkojumu Tiesa (pirmā palāta) nosprieda:

Komisijas Regulas (ES) Nr. 601/2012 (2012. gada 21. jūnijs) par siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK⁽¹⁾ 49. panta 1. punkta otrajā teikumā un šīs regulas IV pielikuma 10. punkta B apakšpunktā ietvertās tiesību normas, ciktāl ar tām kaļķu apdedzināšanas iekārtas emisijās tiek sistemātiski iekļauts uz citu iekārtu kalcija karbonāta nogulšņu ražošanas nolūkā pārvietotais oglekļa dioksīds (CO₂), neatkarīgi no tā, vai šis oglekļa dioksīds izplūst atmosfērā vai ne, nav spēkā.

⁽¹⁾ OV 2012, L 181, 30. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. oktobrī iesniedza *Bundesarbeitsgericht*
(Vācija) – EM/TMD Friction GmbH**

(Lieta C-674/18)

(2019/C 103/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: EM

Atbildētāja: TMD Friction GmbH

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Direktīvas 2001/23/EK⁽¹⁾ (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā 3. panta 4. punkts gadījumos, kad mainās uzņēmuma īpašnieks pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas pār personas, kas nodod uzņēmuma īpašumtiesības, mantu, pieļauj ietvert valsts tiesību aktos, kuros uzņēmuma īpašnieka maiņas gadījumā principā ir paredzēts piemērot Direktīvas 2001/23/EK 3. panta 1. un 3. punktu arī darba ņēmēju tiesībām uz vecuma, invaliditātes vai apgādnieka zaudējuma pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām, tādu ierobežojumu, ka īpašumtiesību saņēmējs nav atbildīgs par tiesībām uz gaidāmo pabalstu, kuras pamatojas uz pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas iegūto darba stāžu?

2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,

vai saskaņā ar Direktīvas 2001/23/EK 3. panta 4. punkta b) apakšpunktu vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu darba ņēmēju intereses attiecībā uz viņu tiesībām uz tūlītēju vai gaidāmo vecuma pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām gadījumos, kad mainās uzņēmuma īpašnieks pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas pār personas, kas nodod uzņēmuma īpašumtiesības, mantu, veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/94/EK⁽²⁾ (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā 8. pantā prasīto aizsardzības līmeni?

3) Ja atbilde uz otro prejudiciālo jautājumu ir noliedzīga,

vai Direktīvas 2001/23/EK 3. panta 4. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu darba ņēmēju intereses saistībā ar viņu tiesībām uz tūlītēju vai gaidāmo vecuma pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām, veic tad, ja valsts tiesību aktos ir paredzēts, ka:

- pienākums piešķirt vecuma pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām darba ņēmējam, kuru skar uzņēmuma īpašnieka maiņa maksātnespējas gadījumā, principā pāriet uz uzņēmuma īpašumtiesību saņēmēju,
 - uzņēmuma īpašumtiesību saņēmējs par nākotnes tiesībām saņemt pabalstu ir atbildīgs tādā mērā, kādā tās pamatojas uz šajā uzņēmumā iegūto darba stāžu pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas,
 - saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteiktam subjektam, kas apdrošina pret maksātnespējas risku, šajā gadījumā nav jāuzņemas atbildība par nākotnes tiesību saņemt pabalstu daļu, kas iegūta pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, un
 - darba ņēmējs prasījumu viņa nākotnes tiesību saņemt pabalstu tās daļas vērtībā, kas iegūta pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, var pieteikt personas, kas nodod īpašumtiesības, maksātnespējas procesā?
- 4) Vai tad, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem Direktīvas 2001/23/EK 3. un 4. pants uzņēmuma īpašnieka maiņas gadījumā ir jāpiemēro arī maksātnespējas procesa laikā, Direktīvas 2001/23/EK 5. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir piemērojams darba ņēmēju tiesībām uz gaidāmo pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām, ja, kaut arī šīs tiesības jau ir radušās pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, tomēr darba ņēmēju tiesības saņemt pabalstu tās izraisa tikai tad, kad iestājas apdrošināšanas gadījums, un tādējādi tikai vēlāk?
- 5) Ja atbilde uz otro vai ceturto prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,
- vai minimālais aizsardzības līmenis, kas dalībvalstīm ir jānodrošina saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā 8. pantu, ietver arī pienākumu aizsargāt tiesības uz gaidāmo pabalstu, kas vēl nebija likumiski garantētas maksātnespējas procesa uzsākšanas brīdī un kas par likumiski garantētām vispār kļūst tikai tāpēc, ka darba tiesiskās attiecības netiek izbeigtas saistībā ar maksātnespēju?
- 6) Ja atbilde uz piekto prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,
- kādos apstākļos zaudējumi, kurus saistībā ar aroda pensijām kādreizējais darba ņēmējs cieš darba devēja maksātnespējas dēļ, var tikt uzskatīti par acīmredzami nesamērīgiem un tāpēc radīt dalībvalstīm pienākumu šādā gadījumā nodrošināt minimālo aizsardzību saskaņā ar Direktīvas 2008/94/EK 8. pantu, lai gan darba ņēmējs saņems vismaz pusi no pabalstiem, kas izriet no viņa iegūtajām tiesībām saņemt pensiju?
- 7) Ja atbilde uz piekto prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,
- vai darba ņēmēju tiesību uz gaidāmo pabalstu aizsardzība, kas vajadzīga saskaņā ar Direktīvas 2001/23/EK 3. panta 4. punkta b) apakšpunktu vai Direktīvas 2001/23/EK 5. panta 2. punkta a) apakšpunktu un kas ir līdzvērtīga Direktīvas 2008/94/EK 8. pantā prasītajai aizsardzībai, tiek nodrošināta arī tad, ja tā izriet nevis no valsts tiesību aktiem, bet tikai no Direktīvas 2008/94/EK 8. panta tiesas piemērošanas?
- 8) Ja atbilde uz septīto prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,
- vai Direktīvas 2008/94/EK 8. pantam ir tieša iedarbība, kā rezultātā jebkurš darba ņēmējs uz to var atsaukties valsts tiesā, arī tad, ja, kaut arī viņš saņem vismaz pusi no pabalstiem, kas izriet no viņa iegūtajām tiesībām saņemt pensiju, tomēr viņa cietie zaudējumi darba devēja maksātnespējas dēļ ir uzskatāmi par nesamērīgiem?
- 9) Ja atbilde uz astoto prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,
- vai saskaņā ar privāttiesībām dibināta sabiedrība, kuru dalībvalsts – darba devējiem saistošā veidā – ir noteikusi par subjektu, kas apdrošina aroda pensijas pret maksātnespējas risku, uz ko attiecas valsts finanšu darījumu uzraudzība, kā arī kas saskaņā ar publiskajām tiesībām iekasē no darba devējiem iemaksas, kuras nepieciešamas apdrošināšanai pret maksātnespēju, un kā iestāde ar administratīvu aktu var radīt piespiedu izpildes priekšnoteikumus, ir dalībvalsts iestāde?

⁽¹⁾ OV 2001, L 82, 16. lpp.

⁽²⁾ OV 2008, L 283, 36. lpp.